

Stanovisko výboru Společnosti pracovního lékařství ČLS JEP k podmínkám uznání nemoci COVID-19 za nemoc z povolání ve smyslu nařízení vlády č. 290/1995 Sb. k datu 17. 11. 2023

(2. aktualizované znění)

Nemoc označovaná COVID-19 je vysoce infekční onemocnění způsobené koronavirem SARS-CoV-2 přenosné z člověka na člověka. Vznik onemocnění při výkonu povolání, při práci je možný. Pro uznání COVID 19 za nemoc z povolání musí být splněny tyto podmínky:

1. Onemocnění musí být prokázáno klinicky jako středně závažné (zejména pneumonie) a musí být rovněž potvrzeno validním vyšetřením přímým průkazem původce nákazy metodou polymerázové řetězové reakce (PCR) nebo průkazem antigenu provedeným ve zdravotnickém zařízení.
2. Hygienickým/epidemiologickým šetřením musí být ověřeno, že jsou splněny podmínky práce uvedené v seznamu nemocí z povolání. Pokud nemoc CoVID-19 vznikla při práci, u níž je hygienicky (epidemiologicky) prokázáno riziko nákazy, uznává a hlásí se jako nemoc z povolání přenosná (kapitola V, položka 1, případně pol. 3 seznamu nemocí z povolání).
Slovním spojením „riziko nákazy“ se rozumí vyšší pravděpodobnost přenosu nákazy při vlastním výkonu práce než v jiném obvyklém kontaktu s jinými osobami, a to i při epidemickém výskytu onemocnění.

V seznamu nemocí z povolání (příl. k nař. vlády č. 290/1995 Sb.) je uvedeno:

Kapitola V, položka 1:

Nemoc z povolání: Nemoci přenosné a parazitární

Podmínky vzniku nemoci z povolání: Nemoci vznikají při práci, u níž je prokázáno riziko nákazy.

Kapitola V, položka 3:

Nemoc z povolání: Nemoci přenosné a parazitární vzniklé v zahraničí.

Podmínky vzniku nemoci z povolání: Nemoci vznikají při práci v epidemiologicky obtížných oblastech s rizikem nákazy.

prof. MUDr. Milan Tuček, CSc. v. r.

předseda výboru Společnosti pracovního lékařství ČLS J. E. Purkyně